

**Κυριακή Ζ' Ματθαίου - 630 Πατέρων
15 Ιουλίου 2007**

«'Υμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου»

Ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπή, ἀδελφοί μου, μᾶς τοποθετεῖ ἐνώπιον ἐνὸς προβλήματος ποὺ δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὴν ἐν πράξει χριστιανικὴ ζωή. Ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ σήμερα τοὺς ἑξακοσίους τριάκοντα φωτοφόρους πατέρες τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, οἱ ὅποιοι στὸ εὐαίσθητο αὐτὸ τό θέμα τῆς χριστιανικῆς πράξεως ὑπῆρξαν ἀπολύτως συνεπεῖς πρὸς τὴ θεωρητικὴ πίστη τους. Οἱ γνωστοὶ ἀπὸ τὴν ἱστορία ἀγῶνες τους γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη ἀλλὰ καὶ ὅλη ἡ ζωὴ καὶ πολιτεία τους τοὺς κατέστησαν φῶς τοῦ κόσμου, πρὸς τὸ ὅποιο στρέφονται ὅλοι οἱ χριστιανοί. Γι' αὐτὸ τὸ φῶς ὅμιλεῖ σήμερα ὁ Κύριος. Ὄλοι ἀνεξαιρέτως οἱ χριστιανοὶ μποροῦν νὰ λάμπουν ὡς δυνατὰ φῶτα, ἐφ' ὅσον ἡ καθημερινὴ ζωὴ τους, οἱ πράξεις καὶ τὰ ἔργα τους εἶναι συνεπῆ πρὸς τὴν χριστιανικὴ πίστη. Ἡ χριστιανικὴ ζωὴ εἶναι ἀναγκαία καὶ εὐλογημένη συνέπεια τῆς ζωντανῆς πίστως τοῦ χριστιανοῦ. Εἶναι δὲ τόσο σημαντικὸς παράγων στὴ ζωὴ μας, ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ δόξα τοῦ Οὐρανίου Πατρὸς ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων ἔξαρταται ἐξ αὐτοῦ κυρίως, ἀφοῦ ὅταν «ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα θὰ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς».

Οἱ χριστιανοὶ καλοῦνται νὰ στραγγαλίσουν κάθε διάθεση ὑποκρισίας. Ἡ ἀσυνέπεια μεταξὺ ἔργων καὶ λόγων, βίου καὶ πίστεως γίνεται ἀφορμὴ νὰ βλασφημεῖται τὸ ὄνομα τοῦ Ἀγίου Θεοῦ. Οἱ ἔχθροὶ εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τῆς πίστεώς μας, ἀρκεῖ νὰ δοῦν κάποιον ἀπό μᾶς νὰ ἐπιτελεῖ ἀνομαλία ἔργα. Ὁ Χριστιανικὸς βίος ἔχει ἀπαιτήσεις ἀδελφοί μου. Δὲν εἶναι λόγος κενός, ἀλλὰ μεστὴ περιεχομένου πραγματικότητα. Δὲν εἶναι θεωρία, ἀλλὰ ἔργο καὶ πράξη. Ὅταν τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μας στρέφωνται πρὸς τὸν Θεό, γιὰ νὰ ἐκφράσουμε τὴν πίστη μας, συγχρόνως πρέπει νὰ στρέφωνται καὶ πρὸς τὴν καθημερινότητα τοῦ βίου, ὥστε νὰ γίνεται τὸ ἄγιο θέλημά Του. Ἐὰν ἐμεῖς ποὺ ἔχουμε τὴν χριστιανικὴ ἰδιότητα ἄλλα πιστεύουμε καὶ ἄλλα πράττουμε, μᾶς ἀξίζει ὁ ἐπιτιμητικὸς λόγος τοῦ Κυρίου. «'Υμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθαι τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοὶ ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας»(Μάτθ. κγ' 8).

Οἱ χριστιανοὶ τῆς πίστεως καὶ τῶν ἔργων εἶναι τὸ φωτεινὸ παράδειγμα σὲ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς. Ἡ πίστη μας εἶναι τόσο τέλεια, τόσο ἀρτια ὅσο καὶ ὁ Κύριος μας, ὁ ὅποιος μᾶς βεβαιώνει ὅτι ἡ πίστη λυτρώνει, ἀλλὰ πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπὸ τὰ καλὰ ἔργα, ἀλλιῶς εἶναι νεκρά. Ἡ ζῶσα καὶ δι' ἔργων ἐκδηλουμένη πίστη εἶναι φῶς δυνατό. Εἶναι

προσκλητήριο σάλπισμα πρὸς ὅσους δὲν τὴν γνώρισαν ἀκόμη. Ἰσχύουν οἱ λόγοι τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «ἵτε γὰρ πότε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· (Ἐφεσ. ε' 8) καὶ τότε «μέγας κληθήσεται» αὐτὸς ποὺ πρῶτα «ποιεῖ» τὰ ἔργα καὶ ἔπειτα «διδάσκει» τοὺς λόγους.

«Ὕμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου». Τὸ «ὑμεῖς» ὑπονοεῖ τὸν ἀληθινὸν μαθητὴν Χριστοῦ ποὺ ἔχει ἐγκολπωθεῖ τὸ Εὐαγγέλιο καὶ μὲ τὰ ἔργα του ἀγωνίζεται γιὰ τὴν δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὴν εἰρήνευση τῶν ἀνθρώπων, γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τῆς ἀγάπης, καὶ μεταμορφώνεται σὲ «ἄλας τῆς γῆς». Ἡ χριστιανικὴ ἰδιότης, ἡ φωτισμένη συμπεριφορά, ἡ πίστη δι’ ἔργων ἐκδηλουμένη δὲν ἀποτελεῖ προσωπικὴ μόνο ὑπόθεση ἀλλὰ καὶ δημόσιο λειτουργημα. Ὄπως ἀκριβῶς ὁ ἰατρὸς δὲν σπουδάζει τὴν ἰατρικὴ γιὰ τὸν ἑαυτό του, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἔξασκησῃ τὸ ἐπάγγελμα πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν ἀσθενῶν, ἔτσι καὶ ὁ χριστιανός, ὁ μαθητής, δὲν πρέπει νὰ κρατήσῃ γιὰ τὸν ἑαυτὸν τὴν δωρεὰ τοῦ Θεοῦ, τὴν πίστην καὶ τὰ καλὰ ἔργα, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὴν μεταδώσῃ καὶ στοὺς ἄλλους· «Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων», ὅχι βεβαίως μὲ τὴν αὐτοπροβολὴ καὶ φαρισαϊκὴ διαφήμιση, οὕτε μὲ ἴδιοποίηση καὶ μονοπώληση τῆς χάριτος ἀλλὰ μὲ ἀνιδιοτελῆ καὶ αὐθόρμητη ἱεραποστολή, ἐν πνεύματι θυσία καὶ μὲ δοξολογία τοῦ αὐξάνοντος καὶ δίδοντος καρποφορία Θεοῦ.

Ἄδελφοί μου, ὅποιος ἀδιαφορεῖ γιὰ τὸν νόμο τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔμμεσα ἡ ἄμεσα διδάσκει τοὺς ἀνθρώπους νὰ τὸν περιφρονοῦν, θὰ ἀποκλεισθῇ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἀντιθέτως «ὁ ποιήσας καὶ διδάξας» εἶναι μέτοχος τῆς Βασιλείας ἀπὸ αὐτὸν ἐδῶ τὸν κόσμο. Σημειώνουμε ὅτι ὁ Ἰησοῦς προτάσσει τὴν ἐμπρακτὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἐντολῶν του ἀπὸ τὴν διδασκαλία μόνον μὲ τὸ λόγο, διότι τὸ ζωντανὸν παράδειγμα ἀποτελεῖ τὴν πλέον πειστικὴ διδασκαλία. Ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος παρατηρεῖ «ῶσπερ γὰρ τὸ διδάσκειν ἄνευ τοῦ ποιεῖν κρίνει τὸν διδάσκοντα οὕτω τὸ ποιεῖν μέν, ἐτέρους δὲ μὴ ὑφηγεῖσθαι ἐλαττοῦ τοῦ μισθοῦ».

Θέλεις νὰ εἴσαι τὸ φῶς τοῦ κόσμου; Μπορεῖς νὰ ἀποτελεῖς τὸ πνευματικὸν φῶς τοῦ κόσμου μὲ τὴν ζωὴν καὶ τὸ ἥθος σου, μὲ τὰ καλά σου ἔργα, μὲ τὴν μετάνοιά σου, τὴ μυστηριακὴ ζωῆν. Οἱ ἐορταζόμενοι πατέρες ὑπῆρξαν «φῶς τοῦ κόσμου» μὲ τὴ σοφία καὶ τὴν ἀγιότητά τους.

Ο ἀληθὴς μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ δὲν κρύβει τὸ φῶς, ἀλλὰ τὸ μεταδίδει καὶ στοὺς ἄλλους μὲ τὴν ἱεραποστολή, ὅπως ἀκριβῶς συνέβη στὴν ἐποχὴ τῶν πατέρων, ὅταν ἐκχριστιανίσθηκε ὁλόκληρη ἡ Εὐρώπη, μεγάλο μέρος τῆς Ασίας καὶ μετεβλήθη ἡ ρωμαϊκὴ αὐτοκρατορία σὲ χριστιανικὴ οἰκουμένη.

Ο μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ διατηρεῖ καὶ συγχρόνως τηρεῖ τὸ σύνολο τῶν ἐντολῶν, ὅπως ἀκριβῶς καὶ οἱ πατέρες ποὺ ἀγωνίσθησαν γιὰ τὴ διατήρηση τῆς πίστεως χωρὶς νοθεία καὶ παραχαράξεις, χωρὶς ἀφαιρέσεις ἢ προσθῆκες, ὅπότε καὶ τὴν παρέδωσαν ἀκμαία καὶ

ἀνόθευτη στοὺς μεταγενέστερους. Οἱ ἐορταζόμενοι πατέρες «εῖναι τὸ φῶς τοῦ κόσμου» καὶ μὲ τὴν πίστη πού μᾶς παρέδωσαν μᾶς ἀναγεννοῦν, μᾶς ζωογονοῦν, μᾶς φωτίζουν διαρκῶς, καὶ γιὰ αὐτὸ ζητῶντας τὴν εὐχή τους ἃς θέσουμε τὸν ἐαυτό μας κάτω ἀπὸ τὴν σωστικὴ καθοδήγησή τους, γιὰ νὰ σωθοῦμε. Άμην.

Ἄρχιμ. N.K.

[dkpdf-button]